

Si Kant fos mosso

written by Daniel Laspra | 8 de setembre de 2017

Per exigències del guió torno a l'afer, m'excuso d'antuvi als que ja us vaig molestar però ja veureu que la tesi que desenvoluparé serveix igual per a tots aquells servidors públics que s'impliquin en què la ciutadania pugui exercir el dret a vot el pròxim 1 d'octubre, amb la vènia de tots procedeix.

En l'article anterior [Mossos al Tarajal](#) em vaig permetre apuntar algunes debilitats del cos davant els grans reptes que s'acosten, sortosament algunes amenaces han estat neutralitzades, altres romanen.

L'impacte produït pels atemptats gihadistes ha posat en relleu que el CME (Cos de Mossos d'Esquadra) està preparat per intervenir en casos d'extrema gravetat. Els darrers dies hem pogut veure coses sorprenents, l'abans polèmic Major Trapero s'ha convertit en un heroi deixant fins i tot en un segon pla la solidesa mostrada pel nou Conseller d'interior Forn, que cal dir s'ha estrenat molt notablement, per altra banda ningú ha trobat a faltar al recentment nomenat Director dels Mossos, Pere Soler que ha estat desaparegut durant tota la crisi. Seny, aquests tres responsables tindran molt a dir en els pròxims dies, prego perquè la fermesa d'aquest agost esdevingui fortalesa a l'octubre.

El debat de fons és un altre, la possible suspensió de les competències de la Generalitat per les autoritats espanyoles sigui per via judicial o legislativa i quina resposta poden donar els funcionaris catalans a tot plegat. Apuntava al seu dia que hi ha suficient legislació internacional ratificada pel Regne d'Espanya al respecte, singularment les Resolucions 169/34 ONU i 690 del Consell d'Europa. En resum volia dir que l'anomenada "obediència deguda" queda prohibida quan està en joc els Drets Humans. Per ser més clars, no es pot obeir

ordres que vulnerin aquests drets bàsics dels ciutadans i de cap manera una jornada electoral és una situació de perill que impliqui la suspensió de les garanties democràtiques ans el contrari, el bé superior a protegir per un funcionari és el dret a vot davant qualsevol interferència d'un tercer.

Ara com ara si l'Estat espanyol aplica alguna mesura per suspendre la jornada, s'ha quedat amb poques opcions perquè l'estratègia catalana d'esgotar els calendaris les ha reduït, i ara mateix el més plausible és una acció del Tribunal Constitucional perquè s'intervinguï judicialment per raons de "desobediència", "sedició" i faramalla similar, per dir-ho pla són ben capaços d'exigir que el CME actuï com policia judicial per escarni del poble català, davant d'això i altres possibilitats derivades que per diabòliques no vull ni mencionar, ens cal una reflexió tots plegats, una reflexió d'urgència doncs ahir vespre han començat a notificar els comandaments dels Mossos d'Esquadra.

Les preguntes que he rebut sobre com encaixar ordres que manifestament siguin contràries a l'àmbit protegit pels Drets Humans giren totes entorn d'una qüestió obvia, està molt bé parlar de la teoria i apel·lar la legislació internacional, però hi ha algun exemple proper que serveixi de model?

Pot sorprendre, però si Kant fos mosso, ho resoldria amb el recurs que el filòsof Ramoneda trobava a faltar en aquestes jornades que ens toca viure, si "Ser capaç de pensar i decidir per un mateix".

El 1945 foren diversos els juristes i militars arreu d'Europa que començaren a pensar que calia posar remei a l'horror viscut sota el nazisme, les arrels del desastre no podien ser altres que l'Imperi de la Llei desconnectat de la Democràcia, per això Wolf Graf von Baudissin, general i jurista, va tornar a les arrels de la filosofia alemanya per trobar una vacuna a l'obediència cega, una teràpia genètica per inocular uns nous valors morals als seus soldats, Innere Führung, així desenvolupa un concepte clau, el "ciutadà uniformat". La

responsabilitat del soldat respecte la societat deriva alhora del respecte que se li atorga a la seva dignitat i pròpia voluntat, els uniformats tenen un imperatiu funcional, mai l'exercici del ciutadà armat pot anar en contra dels valors de la societat. La legislació derivada de la teoria Innere Führung impregna els codis militars i policials alemanys, obliga a cada membre a pensar per si mateix, a sospesar les ordres rebudes sempre condicionades al respecte als Drets Humans, com volia dir Kant, es tracta en definitiva de fer de l'home un subjecte actiu de la Llei, el servidor de l'Estat de Dret no pot ser en cap cas un robot inanimat sinó sempre i per davant de tot, una persona amb un sentit més crític de la realitat cosa que el fa especialment apte per ser un instrument de la pau social.

Sota un uniforme hi ha un ciutadà, i allò que el dignifica és el sacrifici d'aquest ciutadà pel bé comú, l'uniforme senyala que aquesta persona ha escollit anteposar-se davant el perill, ser el primer en la defensa de la comunitat fins a les darreres conseqüències, els únics límits són els valors morals. En les societats de nacions lliures aquests valors els anomenem Drets Humans i per protegir-los tenim un marc de convivència que li diem Democràcia, aquest marc es valida pel Dret a vot, recordeu que qui posa en perill aquest dret en singular posa en perill el Dret en plural, aquell qui no respecti aquests principis no té cap autoritat legal per imposar res i menys per obligar a subordinats a condemnar-se per ell.

Sovint els companys acadèmics ens parlen de codicil·lis i tractats que als lectors neòfits ens sonen a xinès, el bidell de Valls que hagi d'obrir la seu electoral al col·legi Eugeni d'Ors l'1 d'octubre necessitarà quelcom més que una lliçó accelerada de dret internacional públic, recomano per això que no tornem a caure en els errors del 9N i que aquest cop tinguem un protocol directament consignat pel Govern que autoritzi a qualsevol funcionari que decideixi fer honor a la

seva vocació quan més se'l necessita. Els mossos que hagin de protegir la seu electoral del centre cívic de Celrà han de saber també quins són els seus drets i deures, els comandaments han de transmetre lideratge moral, però per damunt de tot penseu que les ordres, vinguin d'on vinguin, mai poden trepitjar la dignitat ni els valors que us han conduït a lluir aquest uniforme. Si fos així, no sols és una ofensa personal sinó un atac al poble que heu jurat defensar, obreu doncs sota el dictat de la vostra consciència, que som la resta de ciutadans els que responem per vosaltres en cada butlleta que dipositem a les urnes.